

Oddział VI „JAK POWSTAJE KSIĄŻKA” 11- 15.05.2020r.

W tym tygodniu rozmawiamy na temat roli, jaką odgrywają w naszym życiu książki. Poznamy różne rodzaje książek, a także zawody związane z ich powstawaniem: pisarza, autora, ilustratora, grafika, redaktora, drukarza. Bawmy się w domu w bibliotekę i księgarnię, wykorzystując symbole monet. Wymyślajmy tytuły książek i twórzmy dla nich okładki. Poznamy liczbę 9. Uczymy się określać, który element jest pierwszy, a który drugi z kolei, ile jest elementów, dokładamy i zabieramy elementy ze zbioru tak, aby zostało 9. 6- latki- Uczymy się pisać cyfrę 9 . Próbujemy czytać wyrazy z poznanych liter: O, A, L, M, E, T, D, I, K, U, P, Y, B, N, S, R, G, C, J, W, F.

Dobre pomysły dla mądrych rodziców, czyli jak spędzać czas z dzieckiem.

- Wspólne oglądanie i czytanie książek – zwrócenie uwagi na różne rodzaje książek i ich przydatność w życiu (albumy, atlasy, bajki, przewodniki, poradniki itp.) sięgnijmy po książki na naszych domowych półkach, z których może dawno nie korzystaliśmy, i może trzeba zrobić tam porządek
- Zabawy utrwalające w pamięci kształt cyfry 9: wyszukiwanie przedmiotów zbliżonych kształtem do cyfry 9, pisanie cyfry 9 po piasku, kaszy, układanie części warzyw i owoców w kształt cyfry 9.
- Zabawy w wysłuchiwanie poznanych głosek, zabawy w wyszukiwanie w wyrazach poznanych liter.
- Wspólne śpiewanie piosenek, recytowanie wierszy (może tych poznanych w przedszkolu)

1.MOJE KSIĄŻKI

a). „Strażnik książek” – słuchanie opowiadania Magdaleny Zawadzkiej

„ Strażnik książek” Magdalena Zawadzka

W ogromnym zamku mieszkał tajemniczy czarodziej. Ludzie mawiali, że to najmądrzejszy człowiek na świecie i zawsze potrafił znaleźć radę. Pewien rybak, z którego śmiano się we wsi, że jest najgłupszy ze wszystkich rybaków, postanowił udać się do niego i poprosić o pomoc. – Skoro jest taki mądry, to na pewno wie, jak przestać być głupim – powiedział rybak i wyruszył w drogę. Wędrował wiele dni aż dotarł do wielkiego zamczyska o ostrych wieżach i grubych murach. Zapukał w bramę. – Kto tam? – odezwał się jakiś głos. – To ja! Chcę wejść, wpuść mnie! – zawołał się rybak. – Nie jesteś zbyt grzeczny, idź sobie – odparł głos. Rybak zanocował w lesie i wrócił rano. Znowu zapukał i znowu usłyszał: – Kto tam? – Proszę, wpuść mnie! Wtedy brama otworzyła się ze zgrzytem, a na progu stanął czarodziej we własnej osobie. – Witaj, wejdź proszę i powiedz, co cię sprowadza. Rybak podziękował i opowiedział o swoim zmartwieniu. Czarodziej uśmiechnął się i zaprowadził gościa do głównego holu. Pod ścianami stały niezliczone regały, na których były miliony książek. – Oto rada na twój kłopot – powiedział czarodziej. Rybak nie mógł uwierzyć, że na świecie istnieje tyle książek. – Co ja mam zrobić? – zapytał przestraszony. – Zaczynaj się uczyć. Weź jedną książkę, przeczytaj ją, a potem weź drugą i kolejną. Kiedy przeczytasz wszystkie, będziesz mądrzejszy ode mnie.

– Ale przecież ty jesteś najmądrzejszy na świecie. – O nie! – zaprzeczył czarodziej. – Tak myślą tylko ci, którym nie chce się uczyć. Zapewniam cię, że jeśli się postarasz, możesz stać się o wiele mądrzejszy. Rybak został u czarodzieja i wiele lat czytał księgi. A kiedy

czarodziej odszedł, zajął jego miejsce w zamku i strzegł ksiąg dla kogoś innego, kto zechce przyjść, by się uczyć.

b). Rozmowa nt treści opowiadania- dziecko udziela odpowiedzi na pytania R., np.: Dlaczego rybak postanowił odszukać czarodzieja?; Dokąd czarodziej zaprowadził rybaka i jaką dał mu radę?; Co zrobił rybak?; Jak zakończyła się ta historia?; Dlaczego powinno się czytać książki?; Dlaczego ważne jest, by umieć dobrze czytać?; Do czego służą książki?

c). „Książki, książeczki” – zabawa dydaktyczna . Dziecko ma przed sobą różne rodzaje książek – encyklopedie, książki popularnonaukowe, podręczniki, książki z bajkami, albumy. Jeśli jest to możliwe, R. prezentuje dziecku także audiobooki i książki pisane alfabetem Braille’a (pismo takie znajdziemy na opakowaniach po lekarstwach). Wspólne segregowanie książek wg rodzaju. R. stawia problem: Jak czytają, jak uczą się dzieci, które nie widzą, są niewidome? Dziecko podaje swoje pomysły. Dziecko zamyka oczy i próbuje „czytać”.

d). Wykonanie ćwiczenia 6- latki cz. 4 str.1, dodatkowo PiL str.64

5- latki cz. 4 str.1

2. W BIBLIOTECE

a). „Kłótnia książek” – słuchanie treści opowiadania Łukasza Bernady

„Kłótnia książek” Łukasz Bernady

W sobotę w bibliotece zrobił się szum. To kolorowe książki dla dzieci kłóciły się między sobą. – Ja jestem najciekawsza – przechwalała się historia o piratach. – Opowiadam o niesamowitych przygodach! – Nieprawda! – odpowiedziała inna. – U mnie można przeczytać informacje o dinozaurach. Dzieci wolą dinozaury niż piratów. – Nie macie racji! – krzyknęła następna. – Najciekawsze są nowe modele aut! Potem włączyły się też inne książki. Już nikt nikogo nie słuchał. O rozwiązanie poproszono mądrą księżkę baśni. – Zanim odpowiem – rzekła – wykorzystam czar wróżki z bajki i zabiorę was w podróż po naszym miasteczku. Wypowiedział zaklęcie i okno się uchyliło, a książki wyfrunęły jak ptaki, machając okładkami. Nastął wieczór i w wielu oknach paliły się światła. Książki zaglądały do mieszkań. W jednym dzieci czytały historię przygodową. W drugim dziewczynka siedziała nad stronicami o ciastkach i wypiekach. Jeszcze w innym pan trzymał w rękach powieść. – Tam nie lecimy – oznajmiła księga baśni, wskazując biały domek. – Tam nie ma książek. Muszą się najpierw o nas dowiedzieć. Zajrzały do wielu okien i przekonały się, że ludzi interesują bardzo różne książki. Po powrocie milczały zawstydzone. Nikt nie czytał o piratach, dinozaurach, czy samochodach. – Czytelnicy lubią różne książki – uspokajała księga baśni. – A to oznacza, że każda z nas jest ważna. – Naprawdę?! – zapytała z niedowierzaniem. – Tak. Tylko dla kogoś innego. W poniedziałek rano pierwsza zjawiała się pani bibliotekarka. Wkrótce przybyły również dzieci ze szkoły z wychowawczynią. Gdy się zapisywały do biblioteki, jeden z chłopców powiedział: – Mieszkam niedaleko. My nie mamy książek. Czy mogę wypożyczyć od razu trzy? – Oczywiście! A które byś chciał? – O piratach, o samochodach i... o dinozaurach!

b). Dziecko odpowiada na pytania R., np. Jak nazywa się miejsce, w którym były książki?; O co pokłóciły się książki?; Kto pomógł rozwiązać problem?; Co zrobiła księga z bajkami, by pogodzić książki?; Co można robić w bibliotece?; Jak należy zachowywać się w bibliotece?

c). „Książki na półkach” – zabawa dydaktyczna (wyciąć 9 kolorowych pasków, symbolizujących książkę, sylwety cyfr 1-9, sznurek). Dziecko wykonuje polecenia R. przy swojej półce, układa osiem książek, jedną obok drugiej. Wykonuje kolejne polecenia R.: Policz książki na półce; Podpisz półkę właściwą liczbą; Połóż na pozostałych półkach po tyle samo książek co na tej; Na każdej półce połóżcie jeszcze po jednej książce. Ile jest książek na półce? R. prezentuje liczbę 9, dzieci opowiadają, jak wygląda, odszukują ją wśród innych

liczb i umieszczają na końcu sznurka – „półki”. Dziecko określa, jaka książka stoi jako pierwsza, druga, itd. Wskazują trzecią, piątą, siódmą, dziewiątą książkę. Za pomocą liczb oznaczają kolejność książek na półce.

d). „Pomniki” – zabawa ruchowa. Dziecko dobiera się w parę z rodzicem lub rodzeństwem. Jedno z nich jest rzeźbiarzem i nadaje kształt swojej rzeźbie – ustawia drugą osobę w wymyślonej przez siebie pozie, układając jego ręce nogi, głowę, tułów.

e). Wykonanie ćwiczenia 6- latki cz.4 str. 2

5- latki cz. 4 str. 3

3. JAK POWSTAJE KSIĄŻKA

a). „Skąd się biorą książki?” – rozmowa z dziećmi na temat historyjki obrazkowej z wykorzystaniem 6- latki cz. 4 str. 3. Dzieci wycinają ilustracje i wyrazy. Podejmują próby czytania wyrazów i starają się opowiedzieć, o czym dany wyraz mówi, do czego się odnosi (wyjaśnienie znaczenia nowych lub nieznanymi słów). Następnie dziecko wspólnie z R. ustalają kolejność zdarzeń w procesie powstawania książki – porządkują ilustracje, układając je jedna obok drugiej. Na koniec dziecko układa ilustracje we właściwej kolejności i nakleja na niej odpowiednie wyrazy.

b). „Litery – zabawa ruchowa. Dziecko spaceruje przy melodii piosenki, gdy muzyka milknie, dziecko stara się ułożyć ze swojego ciała (każde osobno lub współpracując) kształt litery podanej przez R.

c). „Supełek w księgarni” – zabawa dydaktyczno- matematyczna

R. opowiada, że (...) wybrał się z mamą do księgarni (dziecko w tym momencie ma wyjaśnić, co to jest księgarnia, lub wyjaśnia rodzic). Razem z mamą kupował książki do swojej biblioteki. Kupił różne rodzaje książek. R. układa po 2–3 książki z bajkami, albumy, kolorowanki itd. Obok każdego zestawu umieszcza symbole monet. Zadaniem dziecka jest policzenie, ile zapłacił (...) za każdy z zestawów. Dziecko ma do dyspozycji liczmany lub liczy na palcach (przeliczanie w zakresie 9)

d). Wykonanie ćwiczeń 6- latki PiL str.65

5- latki cz.4 str.2

4. SZANUJMY KSIĄŻKI

a). „Skarga książki” – słuchanie wiersza

„Skarga książki” Jan Huszcza

Jestem książką z dużej szafy.
Wszyscy mówią, że ciekawa,
więc mnie ciągle ktoś pożycza,
lecz nie cieszy mnie ta sława.

Miałam papier bielusiński,
ślady na nim Florka ręki.
Pozginał Jaś mi rogi,
Julek na mnie kładł pierogi.

Krzyś ze swym zwyczajem zgodnie,
trzymał mnie aż trzy tygodnie.
Narysował na okładce Staś diabełka,
małpkę w klatce.

Anka, Władka siostra mała,
ta mi kartki dwie wyrwała.
Cóż mi z tego, żem ciekawa,
dłużej żyć tak nie potrafię.
Nie będziecie mnie szanować,
to się na klucz zamknę w szafie.

b). Rozmowa na temat treści wiersza: Na co skarżyła się książka?; Co należy robić, żeby książki się nie niszczyły?; Co to znaczy szanować książki?; Jak należy postępować z książkami, by były zawsze czyste i zadbane?

Chętne dzieci mogą nauczyć się wiersza na pamięć.

c). „Zakładka do książki” – zabawa plastyczno-konstrukcyjna. Dziecko ma przygotowany tekturowy prostokąt o wymiarach ok. 5 × 20 cm. Za pomocą dziurkacza robią dziurki dookoła brzegów. Przez dziurki przewlekają kolorowe tasiemki. Środek ozdabiają według własnego pomysłu (z dziurkaczy, naklejki, wydzieranka z papieru kolorowego itp.) lub...

5. MOJA KSIĄŻECZKA

a). Zestaw ćwiczeń gimnastycznych nr 6 – „Sportowcy”.

– „Rozgrzewka sportowca” – dziecko swobodnie biega po pokoju. Na sygnał wykonuje następujące zadania: jeden gwizdek – przechodzi z biegu w podskoki; dwa gwizdki – przechodzi z biegu w marsz połączony z wymachami ramion do przodu i do tyłu; trzy gwizdki – przechodzi z biegu w marsz na czworakach.

– „Piłkarze” – dziecko stoi w luźnej rozsypce i wykonuje polecenia R., naśladując ćwiczących piłkarzy: skłony głowy w przód i w tył; naśladowanie odbijania piłki głową; bieg w miejscu; naśladowanie podbijania piłki prawą nogą; naśladowanie podbijania piłki lewą nogą.

– „Kolarze” – dziecko leży na plecach na dywanie. Nogi podnosi wysoko w górę i naśladuje pedałowanie na rowerze. Na przemian wykonują wolne ruchy – wjeżdżają pod górę, i ruchy szybkie – zjeżdżają z góry.

– „Pływacy” – przed uczestnikami stoi ławeczka gimnastyczna, na której leży kocyk. Każde d

– „Skoczkowie” – dziecko na sygnał R. wykonuje jak najdalszy skok w przód.

– „Gimnastycy” – dziecko maszeruje po całym pokoju, plecy ma proste, ramiona ułożone wzdłuż tułowia, kolana podnosi wysoko do góry, powietrze wciąga nosem, wypuszcza ustami.

b). „Gimnastyka buzi i języka”: – „Mówienie na wydechu” – ćwiczenia oddechowe. Dziecko nabiera powietrze nosem do brzucha, a następnie wypowiada wyliczankę: Każdy aktor o tym wie, że nie można mówić źle (na jednym wydechu). – Ćwiczenia ortofoniczne: jest zimno – brr, leci pszczołka – bzy. – Ćwiczenia języka: wysuwanie języka do przodu – język wąski i szeroki – Liczenie językiem dolnych i górnych zębów. – Zdmuchiwanie skrawków papieru z czubka języka. – Ćwiczenia szybkiego wymawiania głoski r.

c). „Przygoda przecinka” – zabawa twórcza. R. trzyma w ręku kartkę, na której jest narysowany duży przecinek (wyjaśnienie znaczenia znaku interpunkcyjnego jakim jest przecinek). Rozpoczyna zabawę, mówiąc: Pewnego dnia przecinkowi znudziło się mieszkanie razem z literami i ... Przekazuje kartkę z przecinkiem dziecku, które ma wymyślić dalszą część opowiadania (i tak dalej rodzic- dziecko, rodzic- dziecko)

d). „Ilustratorzy” – zabawa plastyczna. Dziecko rysuje kredkami przygodę przecinka tworząc książeczkę, lub wymyśla inną bajkę tworząc książeczkę i do niej rysunki.

e). Dodatkowo 6- latki cz. 4 str. 4

5- latki zeszyt grafomotoryczny str.47

f) „Czytankowo” – słuchanie tekstów literackich czytanych przez rodziców lub samodzielne czytanie (w miarę możliwości dzieci starsze) wybranych książek.